ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze – soud pro mládež rozhodl v hlavním líčení konaném dne 9. března 2015 v senátě složeném z předsedy JUDr. Stanislava Černeckého a přísedících Vladimíra Kulicha a Zdeňka Matějovského **t a k t o :**

Obžalovaný

ml. D[redacted] Š[redacted]

nar. 1[redacted] v Mělníku, učeň, bytem [redacted],

j e v i n e n, ž e

dne 31. května 2014 v přesně nezjištěné době mezi 15.40 hod. až 17.00 hod. v [redacted], v místě svého bydliště, v ložnici na posteli, v úmyslu dosáhnout pohlavního uspokojení, nezletilé L[redacted] K[redacted], nar. 3[redacted], přes její stálý odpor, spočívající ve výslovném nesouhlasu s jeho chováním i snahou se bránit rukama, svlékl legíny i kalhotky a poté jí zasouval prsty do přirození, čímž jí způsobil drobné zhmoždění poševního vchodu přesahující na panenskou blánu vlevo, přitom znal její věk,

t e d y

jiného násilím donutil k pohlavnímu styku provedenému způsobem srovnatelným se souloží a spáchal takový čin na dítěti mladším patnácti let.

T í m s p á c h a l

provinění znásilnění podle § 185 odst. l, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku,

a o d s u z u j e s e

za toto provinění znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku a dále za provinění ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku a provinění výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku, kterými byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Mělníku – soudu pro mládež ze dne 10. září 2014, sp. zn. 14Tm 9/2014,
podle § 185 odst. 3 trestního zákoníku a § 43 odst. 2 trestního zákoníku a § 31 odst. 1 a § 33 odst. 1 zákona č. 218/2003 Sb., o soudnictví ve věcech mládeže v platném znění (dále jen zákon č. 218/2003 Sb.) k souhrnnému trestnímu opatření odnětí svobody v trvání **18 (osmnácti) měsíců** podmíněně odloženému na zkušební dobu v trvání **3 (tří) roků** s dohledem.

Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku se zároveň ruší výrok o trestním opatření z rozsudku Okresního soudu v Mělníku – soudu pro mládež ze dne 10. září 2014, sp. zn. 14Tm 9/2014, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

O d ů v o d n ě n í:

Skutkový stav uvedený ve výrokové části vzal soud za prokázaný po dokazování provedeném v hlavním líčení ve dnech 5., 6. a 9. března 2015, v němž kromě obžalovaného mladistvého D[redacted] Š[redacted] (dále jen obžalovaný ml.) byli vyslechnuti i svědci, a to P[redacted] D[redacted], P[redacted] H[redacted], N[redacted] B[redacted], S[redacted] S[redacted], P[redacted] V[redacted] a poškozená L[redacted]

K[redacted] (dále jen poškozená), jakož i znalci z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, klinická psychologie, sexuologie, toxikologie a dětská gynekologie MUDr. Petra Uhlíková, PhDr. et PhDr. Radek Ptáček, Ph.D., MBA, prof. MUDr. Jiří Raboch, DrSc., Ing. Ivana Černá a MUDr. Hana Kosová, Ph.D. Za podmínek § 102 odst. 2 trestního řádu byl proveden důkaz přehráním videozáznamu výslechu svědkyně (osoby mladší patnácti let) S[redacted] S[redacted], za podmínek § 211 odst. 1 trestního řádu byla přečtena výpověď svědka R[redacted] D[redacted]. Na podkladě ustanovení § 213 odst. 1, 2 trestního řádu byl přečten listinný obsah spisu a obsah přílohového spisu Okresního soudu v Mělníku – soudu pro mládež, sp. zn. 14Tm 9/2014. K důkazu byly promítnuty i videozáznamy ze svědeckých výpovědí poškozené a S[redacted] S[redacted], jakož i z ohledání místa činu dne 31. května 2014, fotodokumentace zranění poškozené a prohlídky těla a vydaných věcí poškozené.

Soud je přesvědčen, že shromážděný důkazní materiál poskytuje dostatečný podklad pro zjištění skutkového stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, jak vyžaduje ustanovení § 2 odst. 5 trestního řádu, takže jakékoli další doplňování dokazování již není třeba – provedení dalších důkazů nebylo ani procesními stranami navrhováno. Provedené důkazy soud hodnotil v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 trestního řádu jak jednotlivě, tak v jejich vzájemných souvislostech s jednoznačným závěrem, že obžalovaného ml. jednoznačně usvědčují ze spáchání skutkového děje, jak je vyjádřen ve výrokové části rozsudku a současně vylučují možnost jakéhokoli jiného, pro obžalovaného ml. příznivějšího závěru. Při budování svých skutkových závěrů soud vycházel především z přímého důkazu v podobě konzistentní výpovědi poškozené L[redacted] K[redacted] v přípravném řízení i hlavním líčení, přičemž za zásadní soud považuje, že není ojedinělým důkazem, ale je v souladu s objektivními důkazy, jimiž jsou zejména znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví dětská gynekologie MUDr. Hany Kosové, Ph.D., lékařská zpráva dokazující vyšetření poškozené po události dne 31. května 2014, odborná vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví genetika a z oboru metoda pachové identifikace.

Obžalovaný ml. měl od počátku trestního řízení v souladu s ustanovením § 42 odst. 2 zákona č. 218/2003 Sb. obhájce a možnost obhajoby, s důvody trestního stíhání byl v souladu s příslušnými ustanoveními trestního řádu řádně seznámen. Poprvé byl procesně použitelným způsobem vyslechnut policejním komisařem dne 1. června 2014. Další výslech se v průběhu přípravného řízení neuskutečnil. Při hlavním líčení obžalovaný ml. využil svého práva a k věci nevypovídal.

Obžalovaný ml. při své výpovědi v přípravném řízení předmětný skutek popřel. S poškozenou se pouze líbal, prsty do její pochvy nezasouval. Její věk neznal. Též si není vědom toho, že by se bavili o škole. K průběhu toho odpoledne vypověděl, že u něho zazvonil P[redacted] D[redacted], který přišel se S[redacted] a S[redacted] S[redacted] a poškozenou. Pustil je do bytu, kde si sedli do obývacího pokoje. Pak si chtěly holky odpočinout, tak šly k němu do pokoje na palandu. On šel se svojí přítelkyní N[redacted] B[redacted] do ložnice, kde došlo k pohlavnímu styku. Následně šel do pokoje, kde pustil hudbu, tancovali. Přítelkyně N[redacted] zůstala v obývacím pokoji se S[redacted]. S[redacted] si lehla s P[redacted] do postele, on seděl s poškozenou u počítače, líbali se a trochu se navzájem osahávali na horní části těla, na genitálie si nesahali. Ví, že poškozená na Facebooku psala nějakému H[redacted], „že jde mrdat s jedním klukem“. Dovozuje, že tím myslela jeho. Když vyšel z pokoje, N[redacted] mu řekla, že „na to nemá“, že odchází. Následně odešly i další holky. Poškozená se po pěti minutách vrátila, ptala se, zda si nezapomněla v bytě mobilní telefon. Při té příležitosti se jí s P[redacted] D[redacted] zeptali, zda by s nimi nešla do ložnice. Předem se na ničem takovém s P[redacted] nedomlouvali. Poškozená souhlasila. Co od toho očekává, neříkala. Do ložnice šla sama, P[redacted] ji pak lehce popostrčil na postel a začali se spolu líbat. Všichni tři pak leželi na posteli. Obžalovaný ml. jí přitom zkoušel svléknout legíny. Dala mu najevo, že to nechce, nekřičela, ale bránila se, tak přestal a otočil se na druhý bok. Že by poškozené zasouval prsty do přirození, popřel. Jaké měla spodní prádlo, neví. S P[redacted] se líbala i nadále. Nato zazvonila přítelkyně N[redacted], šla si pro triko, které si převlékla. Ještě spolu chvíli mluvili, když mu znovu řekla, „že na to nemá“, že odejde. Po tu dobu byla poškozená s P[redacted] stále v pokoji. Když už byla poškozená pryč, zvonil u nich P[redacted] V[redacted]. Řekli mu, aby přišel za půl hodiny na autobusové nádraží - že teď nemají čas. V bytě pak s P[redacted] D[redacted] poklidili a šli na již zmíněné autobusové nádraží, kde byli domluveni na schůzce s několika dalšími osobami. Přišel tam také P[redacted] V[redacted]. Ten napadl P[redacted] D[redacted], který seděl na lavičce. Řekl, že příště dostanou oba. Důvodem bylo, co mu řekly holky. Po tomto incidentu šel s P[redacted] D[redacted] a P[redacted] B[redacted] k němu domů. U domu ho zadrželi policisté.

Svědek P[redacted] D[redacted] v přípravném řízení vypověděl, že mu ten den psal obžalovaný ml. přes Facebook, jestli se u něho nechce stavit. U zadního vchodu domu, kde bydlí obžalovaný ml., potkal S[redacted] S[redacted], její sestru S[redacted] a poškozenou. S[redacted] a poškozená byly podnapilé, motaly se. Říkaly, že byly na Středu, kde koupily a společně vypily jedno krabicové víno. Poškozená si pak lehla na chodník. Proto jí řekl, zda si nechce jít lehnout do bytu obžalovaného ml. V bytě se dívali na televizi, byli na počítači, poslouchali hudbu,

popíjeli víno, mezi zúčastněnými probíhaly důvěrnosti. Obžalovaný ml. se líbal s poškozenou, osahával ji po těle, poškozená se tomu nijak nebránila, smála se. Když byla poškozená, Sy[redacted] a S[redacted]na odchodu, otevřel dveře, S[redacted] a S[redacted] vyšly z bytu a vzaly si boty. Poškozená stála za ním. Obžalovaný ml. chytil poškozenou, vzal jí za stehna a posadil na sebe, takže měla svoje nohy okolo jeho pasu. Pak ji obžalovaný ml. vzal do ložnice. Poškozená mu po cestě říkala, ať ji pustí. Dveře byly otevřené, on mluvil se S[redacted], která se ptala, kam šli, a ať poškozená „dělá“. Zavřel tedy vchodové dveře a šel do ložnice. Poškozená s obžalovaným ml. leželi na posteli vedle sebe, napříč – hlavami k oknu a nohama ke dveřím. Poškozená ležela na zádech a obžalovaný ml. na boku po její levé straně. Viděl, jak obžalovaný ml. dává poškozené pusu na krk a svléká jí oběma rukama legíny někam pod pás – to trvalo asi dvě nebo tři minuty. Poškozená se tomu bránila, oběma rukama držela jeho hlavu a říkala, „ať vypadne, ať ji nesvléká“. Obžalovaný ml. na to nijak nereagoval. On šel dovnitř, a řekl mu, co dělá. Obžalovaný ml. zvedl levou ruku a řekl, „pojď sem“. Když tak svědek učinil, obžalovaný ml. ho chytil za ruku a shodil ho na poškozenou, a to tak, že dopadl svým břichem na její břicho. Když vstal, obžalovaný ml. mu řekl, ať podrží poškozené legíny, že ji chce „vylízat“. Nato dal obžalovanému ml. pěstí. Poškozené řekl, ať už jde, že na ni S[redacted] čeká. Poškozená se zvedla z postele, šla ven z ložnice, on sám jí otevřel vchodové dveře, ale S[redacted] ani S[redacted] už na chodbě nebyly. Při odchodu byla poškozená smutná, popotahovala nosem. Pak šel zpět do bytu, s obžalovaným ml. si na počítači psali s kamarády a pak šli na autobusové nádraží. Tam k němu přišel P[redacted] V[redacted] a dal mu pěstí. Pak se P[redacted] V[redacted] „chytil“ i s obžalovaným ml. Následně přijeli policisté a odvezli je. Neviděl, že by obžalovaný ml. zasouval poškozené prsty dovnitř přirození, pouze viděl, jak má ruku na jejím přirození pod legínami. Sám žádný sexuální kontakt s poškozenou neměl. Svědek věděl, kolik je poškozené let. Obžalovaný ml. to dle jeho názoru nevěděl, neznal poškozenou osobně. V průběhu hlavního líčení svědek dodal a upřesnil, že pokud obžalovaný ml. sahal poškozené prsty na přirození, nebylo to nuceně, chtěla to sama. Sedala si na něho a také mu sahala na přirození. Neví, zda si poškozená stáhla legíny a kalhotky sama nebo, zda jí je stáhl obžalovaný ml., pouze ví, že je měla stažené. K jeho účasti na tom, co se tam odehrálo, uvedl, že stál vedle postele, potom si k nim dobrovolně přisedl. Vzpomíná si, že se ve stejném složení sešli den předtím. Při tomto setkání se nemluvilo o tom, kolik je poškozené let. Neví o tom, že by V[redacted] říkal, že poškozené ještě není 15 let, ani tam s ním nemluvil. Obžalovaný ml. na něho toho dne nepůsobil podnapile. V ložnici poškozenou nelíbal, sedl si k nohám obžalovaného ml. a poškozené. K žádnému orálnímu sexu nedošlo. Výraz „prstění“ chápe jako pohyb dvěma prsty po přirození ženy.

Svědek P H k věci uvedl, že zná poškozenou asi rok. Neví již, který to byl den, když si s poškozenou psal přes Facebook. Psala, že někde jsou a pijí alkohol. Ze stylu jejího psaní pochopil, že poškozená píše v opilosti (psala, že ho miluje, pak i různé překlepy, nesmysly, které standardně nepíše). O tom, že by se chystala mít s někým sex, mu nic nepsala. Později mu psala, že ji znásilnili – uvedla, že to byl Š, o tom druhém se nezmínila. V průběhu korespondence mu sdělovala své pocity (že se cítí hrozně, musí chodit k psycholožce). Ví o tom, že po té události asi týden nechodila do školy. Pak už se cítila lépe, spolužáci ji prý podporovali, nedělali si z ní legraci. Po tom, co se stalo, byla „rozhozená“, nechovala se jako předtím, byla uzavřená.

Svědkyně N B v přípravném řízení vypověděla, že zná obžalovaného ml. asi dva měsíce. Občas se choval agresivně, k ní však nikdy. Jak se seznámil s poškozenou, neví. V tu sobotu jí kolem kolem 12.00 hodin napsal SMS, ať k němu přijde, že je doma sám. V bytě měli v pokoji dole na palandě intimní styk. Asi po dvou hodinách mu napsal P D, že k němu přijde a vezme s sebou tři holky. Přišel s poškozenou, S S a její sestrou. Kolik bylo hodin, neví. Poškozená a S byly opilé – motaly se, usínaly, drmolily, nebylo jim rozumět. Malá sestra S S a P D byli střízliví. Z kuchyně, kam šli s obžalovaným ml. kouřit, zahlédla poškozenou nebo S (přesně neví, která to byla), jak leží P na klíně, ten ji přes oblečení osahával na prsou a na zadku. Pak si asi hodinu všichni povídali v obývacím pokoji. Poté se P, obžalovaný ml., poškozená a S zvedli. Kluci při odchodu obě dvě osahávali přes oblečení na prsou, zadku a mezi nohama. Holky je odstrkovaly. Pak zašli k obžalovanému ml. do pokojíčku. Neviděla, co se tam děje, jen slyšela, jak holky klukům důrazně říkají, ať je nechají. Domnívá se, že je osahávali. Holky v průběhu otvíraly dveře, párkrát vyšly ven, ale kluci je tam pak zase zatáhli. Ona seděla se sestrou S na gauči v obýváku. Snažila se přehlušit hluk z pokojíčku, protože jí z toho bylo špatně. Po třičtvrtě hodině z pokoje vyšly, kluci opět holky osahávali, ty je odstrkovaly. Obžalovaný ml. pak otevřel červené víno, které bylo ve skleněné lahvi, holky se napily - hodně pila poškozená. Pak šla čtveřice znovu do pokojíčku, kde byli asi čtvrt hodiny. Žádné zvuky odtamtud neslyšela. Poté, co opětně vyšli z pokoje, odtáhl P s obžalovaným ml. poškozenou do ložnice rodičů. Poškozená říkala, ať ji pustí. Svědkyně odešla asi čtvrt hodiny potom. V době odchodu v bytě ještě byly sestry S. Venku na ni čekala kamarádka V Va, které předtím volala, aby přišla, že ji asi obžalovaný ml. podvedl. Sedly si před domem, svědkyně plakala. Za chvíli přišly holky, poškozená plakala, byla rozklepaná a říkala, že ji kluci znásilnili. Na dotaz, kdo to udělal, neodpovídala.

Pouze stále opakovala, že ji znásilnili, že ji „prstili“. Policii poškozená volat nechtěla, měla by problémy, kdyby se to dozvěděla její matka. Poté, co přišel P[redacted] V[redacted], se snažili dostat do domu, ale kluci neotevírali. Pak zazvonili na souseda, který jim otevřel dveře do domu. Vyběhli nahoru a asi po pěti minutách jim kluci otevřeli. Řekla obžalovanému ml., aby jí vrátil tričko a vysvětlil jí, co se tam stalo. Tričko po ní hodil a řekl jí, ať se nezajímá o to, co se tam stalo. Ona pak přivedla známého policistu, který poté, co viděl, v jakém je poškozená stavu, řekl, že se to musí vyšetřit a zavolal policii. Že je poškozené 14 let obžalovaný ml. věděl. Jakým způsobem se to dozvěděl, však neví. V průběhu své výpovědi při hlavním líčení pak svědkyně uvedla, že se o věku poškozené mluvilo toho odpoledne při popíjení v bytě. Obžalovaný ml. tam také seděl. Neví, zda o věku poškozené věděl, domnívá se však, že ano. Když poškozená říkala, že ji „prstili“, mluvila v množném čísle, blíže to nevysvětlovala.

Svědkyně S[redacted] S[redacted] vypověděla, že toho dne přišla poškozená k ní domů. Šly ven, kde si koupily víno, které napůl vypily. Poškozené bylo po pití vína špatně, proto jí svědkyně nabídla, že půjdou k nim domů. V průběhu cesty si u domu, kde bydlí obžalovaný ml., sedly na schody. Poškozená byla hodně opilá, lehala si na silnici, motala se atp. U domu je uviděl P[redacted] D[redacted], který řekl, zda si poškozená nechce odpočinout u obžalovaného ml. Ta souhlasila, proto šly k obžalovanému ml. V průběhu návštěvy viděla, jak se poškozená a obžalovaný ml. líbali. Když jí svědkyně řekla, že už musí jít, souhlasila. Při odchodu však z ničeho nic řekla, ať chvíli počká a někdo zavřel dveře. Za dveřmi slyšela smíšený smích. Následně odešla se sestrou S[redacted] za P[redacted] V[redacted]. Když poškozená delší dobu nepřicházela, šli se sestrou a s P[redacted] V[redacted] zpět. Při cestě po schodech k bytu potkali N[redacted] B[redacted]- brečela a řekla, že je mezi ní a obžalovaným ml. konec. Za ní vyšla poškozená, v ruce držela lahev, motala se a smála se. Pak řekla, že chtěla jít za nimi, ale že ji nepustili, „prstili“ ji tam a rozplakala se. Kdo ji „prstil“, neřekla. Bouchali na dveře u bytu, ale nikdo neotevíral, ani se nic neozývalo, asi vypli zvonek. Poškozená říkala, že nechce volat policii, nechce, aby se to dozvěděla její matka. V průběhu hlavního líčení pak svědkyně dodala a upřesnila, že obžalovaný ml. a P[redacted] D[redacted] asi věděli, kolik je poškozené let. Dovozuje to z toho, že věděli, že chodí do osmé třídy. Nicméně o tom, že by toho dne mluvili o věku poškozené nebo kam chodí do školy, neví. Co dělala poškozená předtím, než přišla k ní domů a rozhodly se jít ven, neví. Neviděla, že by se obžalovaný ml. s poškozenou osahávali, pouze se líbali. Pokud N[redacted] B[redacted] uvádí, že svědkyni a poškozenou měli kluci někam tahat, nebylo to tak. Domnívá se, že N[redacted] B[redacted] v době jejich odchodu ještě v bytě byla přítomna, neví však, kde mohla být. Poškozená se rozbrečela až na lavičce před domem.

To, že byla poškozená podnapilá více než ona, dovozuje z toho, jak se ze začátku motala, všude si chtěla lehat, měla zamáčknuté oči, všemu se smála… Potom, když vyšla z domu, měla dojem, že už lépe vnímá.

Svědkyně a současně poškozená L K k věci vypověděla, že toho dne, kdy se předmětný skutek stal, si s kamarádkou S S koupily litr krabicového vína. Trochu se opily. Šla s nimi ještě sestra S S, ale ta víno nepila. Potom S chtěla jít domů, byly již unavené. Před domem, kde bydlí obžalovaný ml., si sedly na schody, když tudy šel P D. Ten jim nabídl, zda si nechtějí v bytě obžalovaného ml. odpočinout. Rozhodly se, že tam půjdou. V bytě byla ještě přítelkyně obžalovaného ml. N. V průběhu návštěvy poslouchali písničky, tancovali, pili další víno, poškozená byla přes mobil přihlášená na Facebooku… Potom S řekla, že už chce odejít, měla se sejít se svým klukem. Když si šla S a její sestra na chodbu obout boty, zavřel P D dveře a s obžalovaným ml. ji odvlekl do ložnice. Ložnici zamkli, povalili ji na postel a P ji začal líbat na krku. Obžalovaný ml. jí oběma rukama sundaval legíny. Ruce v tu dobu měla podél těla, nohy k sobě pokrčené. Společně s legínami jí obžalovaný ml. stahoval také kalhotky. Ona si je neustále natahovala a říkala, ať přestane. V průběhu svlékání jí strkal prsty do pochvy. Bolelo ji to, řekla mu, ať toho nechá. Obžalovaný ml. si také začal svlékat kalhoty a chtěl „ho“ vytáhnout. K tomu nedošlo. Poté, co mu P říkal, ať přestane, z ní slezl, P otevřel dveře a pustili ji ven. Vyšla na chodbu, kde stála S její kluk P V a S. S nimi pak odešla na Střed. Byla tam i N, která zavolala policii. Obžalovaného ml. poznala den předtím. O svém věku s ním nemluvila. Řekla mu však, že chodí do školy na „“, tam je pouze základní škola. Po popíjení vína se jí toho dne motala hlava a bylo jí trochu špatně od žaludku. V průběhu hlavního líčení poškozená dodala a upřesnila, že neví, kdo ložnici zamkl. To, že někdo zamyká, poznala podle zvuku – slyšela cvaknutí zámku. V ložnici ji povalili na postel. Na posteli ležela napříč. Obžalovaný ml. ležel od ní nalevo, P D napravo. Obžalovaný ml. měl v průběhu jednání na sobě džíny, u nich rozepnul knoflík, penis nevyjmul. Legíny jí svlékal minimálně šestkrát, ona si je vždy natáhla zpět. V průběhu svlékání jí obžalovaný ml. zasouval prsty do pochvy, uvnitř pochvy obžalovaný ml. prsty pohyboval. To se mu podařilo – myslí si, že to bylo třikrát. Celé jednání v ložnici trvalo přibližně 10 až 12 minut. Kalhotky měla natržené již předtím. K orálnímu sexu nedošlo, žádné takové ani další požadavky na ni nebyly. Na Facebooku toho dne psala osobně. Zda S viděla, co píše, přesně neví. O tom, že by psala D, že jde s někým provozovat sex, neví, nepamatuje si to. To, co měla nazvat tak, že jde „mrdat“, nechtěla.

O obžalovaného ml. žádný zájem neměla. Pokud se s ním líbala, bylo to proto, že byla opilá. Při odchodu sester S[redacted] se potom, co se zabouchly dveře, nesmála, chtěla také odejít.

Svědek P[redacted] V[redacted] vypověděl, že ten den psal přes Facebook S[redacted] S[redacted] a poškozené, že mají přijít na Střed. Přišla tam pouze S[redacted] se sestrou S[redacted]. Řekly, že poškozená zůstala v bytě u obžalovaného ml. Proto se k obžalovanému ml. společně vydali. Obžalovaný ml. jim otevřel dveře. Na cestě po schodech k bytu potkali N[redacted] B[redacted], tehdejší přítelkyni obžalovaného ml. Když byli na posledních schodech u bytu, otevřely se dveře a z nich prudce vyšla ven poškozená – jako by ji vyhodili. Kdo dveře otevřel, neviděl. Poškozená byla opilá, plakala a říkala, že jí to bolelo. V ruce držela červené víno. On klepal na dveře, avšak nikdo neotevíral. Proto psal P[redacted] D[redacted] přes Facebook. Ten mu odepsal, že mu obžalovaný ml. vzkazuje, že mají čekat, že si pozval partu. Když vyšli z domu ven, uviděli před domem N[redacted] B[redacted] s kamarádkou. Poškozená jim pak s pláčem sdělovala, že jí v bytě obžalovaného ml. „strkali prsty do pipiny“. Potom N[redacted] B[redacted] zavolala známého policistu. Dále svědek uvedl, že den předtím byl se S[redacted] S[redacted], její sestrou S[redacted], poškozenou, P[redacted] D[redacted] a obžalovaným společně „venku“, popíjeli. Obžalovaný ml. se jej toho dne ptal, kolik je S[redacted] S[redacted] a poškozené let. Odpověděl mu, že čtrnáct.

Svědek R[redacted] D[redacted] vypověděl, že v době, kdy k předmětnému skutku mělo dojít, byl kamarádem poškozené. Přesně si již nepamatoval, který to bylo den, jen ví, že to bylo odpoledne, mu poškozená psala přes Facebook, že s někým pila alkohol, potom měli potkat obžalovaného ml., nebo přišel obžalovaný ml., pak byli u něho… Dále mu sdělila, že ji chytili za bok u dveří, začali ji líbat a D[redacted] nebo obžalovaný ml. ji měl „prstit“. Následně měli zavolat policisty. Psala mu, až když byli venku. Po činu u poškozené zpozoroval změny v tom směru, že hodně přestala komunikovat s lidmi.

Svědkyně S[redacted] S[redacted] popisovala to odpoledne tak, že byla se sestrou S[redacted] a s poškozenou venku. S[redacted] s poškozenou koupily víno, které vypily napůl. Při cestě domů před bydlištěm obžalovaného ml. potkali P[redacted] D[redacted]. Když viděl, že je poškozená úplně „namol“, nabídl jim, zda nechtějí jít nahoru. Další průběh hodnotí tak, že bylo vše v pohodě. Zúčastnění popíjeli víno, žádné líbání ani osahávání mezi nimi nezaznamenala. Potom psal sestře její přítel P[redacted] V[redacted], chtěl se sejít. Šly za poškozenou, která řekla, že s nimi již také odejde. Když vyšly se sestrou z bytu a otočily se, dveře se najednou prudce zavřely.

Poškozená tam zůstala, proto zvonily a klepaly, ale nikdo neotevíral. Šly tedy pro P[redacted] V[redacted], aby jim pomohl. Když zazvonili, otevřeli jim vchodové dveře do domu. Při cestě nahoru k bytu potkali N[redacted] – plakala a na dotaz, co se stalo, nic neodpovídala. Pak viděla poškozenou, která také plakala a říkala, že ji obžalovaný ml. osahával, svlékal a „prstil“. Vzali ji ven na lavičku, aby se trochu uklidnila a ona s P[redacted] V[redacted] u domu zvonili, bouchali, křičeli, ale nikdo neotevíral.

Důkazem, který vypovídá o způsobu vzniku zranění poškozené, je znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví dětská gynekologie znalkyně MUDr. Hany Kosové, Ph.D. Z něho vyplývá, že by se pocit bolesti poškozené, mohl shodovat se vznikem zhmoždění popisovaného v lékařské zprávě. Toto zhmoždění vzniklo s největší pravděpodobností násilnou manipulací. K tomu, zda konkrétně vzniklo prsty, se znalkyně nemohla se stoprocentní jistotou vyjádřit z toho důvodu, že v lékařské zprávě, z které znalkyně vycházela, není objektivizována prostupnost panenské blány, proto nelze spekulovat o možnosti zavedení prstu do pochvy přes panenskou blánu bez vzniku poranění. Pokud poškozená neguje naražení vulvy, například pádem na tvrdý předmět či úderem na genitálie v krátké době před vyšetřením, nepovažuje znalkyně zhmoždění tkáně jiným způsobem, za pravděpodobné. V odborné literatuře se doba hojení u zhmoždění odhaduje v závislosti na velikosti poranění od 2 do 28 dní, kdy závisí na místě zhmoždění a stavu integrity kůže či sliznice. Znalkyně předpokládá, že by zhmoždění této velikosti a hloubky do 48 hodin již nebylo patrné. S ohledem na to, že integrita kůže nebyla narušena, znalkyně usuzuje, že násilí, které zhmoždění způsobilo, nebylo velké. V průběhu hlavního líčení znalkyně dodala a upřesnila, že u takovýchto zhmoždění je vždy třeba brát v úvahu možnost pádu či jiného úrazu, dále pak sebepoškození, zavádění tamponu, masturbaci, nicméně v praxi se s takovými případy znalkyně běžně nesetkává.

Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, klinická psychologie a sexuologie znalců MUDr. Petry Uhlíkové, PhDr. et PhDr. Radka Ptáčka, Ph.D. MBA a prof. MUDr. Jiřího Rabocha, DrSc., na osobu obžalovaného ml. vyplývá, že obžalovaný ml. vykazuje intelektové a kognitivní schopnosti v pásmu širšího populačního průměru. Jeho osobnost je výrazně nezralá z hlediska struktury osobnosti i sociálního vývoje. Projevuje se u něho zvýšená impulzivita a obtíže s kontrolou chování, obzvláště ve vypjatých situacích. V předmětné době byl obžalovaný ml. schopen z hlediska rozumové a mravní vyspělosti zcela bez omezení rozpoznat škodlivost svého jednání. Schopnost obžalovaného

ml. své jednání ovládat byla v důsledku osobnostních vlastností, impulzivity a nesocializované poruchy chování a ADHD snížena forenzně nepodstatně. Primárním motivem jeho jednání bylo impulzivní vybití sexuální potřeby u osobnosti impulzivní a sociálně nezralé. Věrohodnost obžalovaného ml. lze hodnotit jako sníženou, přičemž je u něho zvýšená pravděpodobnost vědomé adaptace výpovědi. Prognóza resocializace je nejistá. K negativním faktorům patří opakované porušování právních norem i přes umístění ve výchovném nebo psychiatrickém zařízení, minimální náhled na problematiku vlastního chování a nedostatečná sebekritika, vyšší míra impulzivity a emoční plochost. K pozitivním faktorům patří funkční rodinné zázemí, kompletní rodina. Obžalovaný ml. byl od dětství hyperaktivní, od puberty byly přítomny poruchy chování, opakovaně byl hospitalizovaný na psychiatrii pro hyperkinetickou poruchu chování (ADHD), byl v ambulantní psychiatrické péči, kde byl medikovaný psychofarmaky. Mezi symptomy poruch chování patří mimo jiné časné zahájení sexuální aktivity, útěky, krádeže a další porušování právních norem, agresivní projevy, úzus návykových látek. Poruchy chování byly přítomny v době jeho jednání. Jde o vývojové poruchy, které jsou svým charakterem dlouhodobé, individuální projevy poruchy se věkem a vývojem jedince mění a jejich prognóza je nejistá. Znalci neprokázali přítomnost strukturované sexuální deviace. PPG vyšetření obžalovaný ml. odmítl. Příznaky závislosti na alkoholu nebo jiných návykových látkách u něho nebyly zjištěny. V době jednání nebyl pod vlivem návykové látky. Obžalovaný ml. mohl v době svého jednání rozpoznat škodlivost svého jednání a své jednání ovládat. Zjištěné duševní poruchy nemají forenzně podstatný vliv na rozpoznávací a ovládací schopnosti. Impulzivita snižuje ovládací schopnosti forenzně nepodstatným způsobem. Znalci doporučili ochranné léčení ambulantní formou s nutností dodržet abstinenci od návykových látek, s výjimkou tabáku. V průběhu hlavního líčení znalci dodali a upřesnili, že duševní porucha u obžalovaného ml. skutečně přítomna je. Projevit se může impulzivním, ukvapeným jednáním. Pobyt obžalovaného ml. na svobodě by mohl být nebezpečný pro společnost pouze v případě ovlivnění alkoholem, jinou návykovou látkou (vlivem alkoholu dochází u osob se sklonem k impulzivitě, hyperaktivitě a s poruchami chování jednoznačně ke zhoršení, snížení zábran), nebo v případě emočního napětí. Za takové situace je vyšší riziko nepředvídatelného nebo nepřiměřeného chování. Obžalovaný ml. se pohyboval ve společnosti, kde požívání alkoholu nezletilými bylo pravděpodobně běžné. Z rozumového hlediska je obžalovaný ml. schopen pochopit, že by se měl konzumace alkoholu zdržet, ale z hlediska zvýšené impulzivity a snížených složek racionální kontroly vlastního chování, bude mít s odvykáním potíže. Ochranné léčení psychiatrické by bylo v jeho zájmu vzhledem k tomu, že by mohlo příznivě ovlivnit vývoj jeho osobnosti.

Ze závěrů znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinická psychologie znalců MUDr. Petry Uhlíkové a PhDr. et PhDr. Radka Ptáčka, Ph.D., MBA týkajícího se poškozené L[redacted] K[redacted] vyplývá, že jsou schopnosti svědkyně - poškozené správně vnímat prožitou událost, tuto si zapamatovat a následně reprodukovat bez narušení. Obecná věrohodnost svědkyně je v pásmu vývojové normy. Výpověď k předmětným událostem obsahuje kritéria svědčící pro věrohodnost v přijatelné míře. To odpovídá pravděpodobnosti, že výpověď jako celek vychází z epizodické paměti poškozené. Sklon ke konfabulacím v psychopatologickém smyslu, přítomnost segmentů, které by byly zjevně produktem poruch myšlení nebo vnímání, nebyla prokázána. Skutečnosti svědčící o zkreslení výpovědi jinou motivací nebo ovlivňováním rovněž nebyly znaleckým vyšetřením prokázány. Přítomnost duševní poruchy či choroby u svědkyně – poškozené zjištěna nebyla. Z vyžádaného doplňku tohoto posudku pak plyne, že vzhledem k vysokému množství alkoholu v krvi a dosavadní absenci zkušenosti poškozené s alkoholem, věku i fyzické konstituci, musel být efekt alkoholu vyšší než u dospělé osoby. Schopnost poškozené se účinně bránit byla forenzně snížena, a to podstatným způsobem. Chování poškozené vykazovalo řadu změn, od narušené psychomotorické koordinace k výrazně inhibovanému nebo naopak excitovanému chování. Schopnost poškozené vnímat byla pravděpodobně též mírně narušena, ale vzhledem ke skutečnosti, že je prožívané události schopna relativně dobře popsat, lze ovlivnění kognitivních procesů hodnotit pouze jako forenzně nepodstatné. V průběhu hlavního líčení znalci upřesnili a dodali, že následky činu na osobnosti poškozené se mohou projevit později, s časovým odstupem, a to i v podobě osobnostních změn. U nezletilých je doba traumatického zážitku komplikovanější. Výpadky paměti poškozené mohly být způsobeny vlivem alkoholu.

Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie znalkyně Ing. Ivany Černé vyplývá, že pravděpodobné ovlivnění alkoholem dosahovalo u poškozené v kritické době, tedy v době od 15.40 hodin do 17.00 hodin těžké opilosti. Hladina byla vypočtena na 1,42-1,74 g/kg. To mohlo odpovídat těmto projevům u poškozené: blábolivá řeč, psychické poruchy, negativní ovlivnění tělesných pohybů až neschopnost samostatné chůze.

Z lékařské zprávy MUDr. M[redacted] C[redacted], lékařky Nemocnice [redacted], o vyšetření poškozené provedeného ve večerních hodinách dne, kdy se skutek stal, plyne, že bylo u poškozené toho dne shledáno drobné zhmoždění poševního vchodu a hymenu vlevo. Toto poranění mohlo vzniknout prsty. S velkou pravděpodobností nedošlo ke „klasickému“

pohlavnímu styku. Dále byly u poškozené nalezeny drobné hematomy na krku. Lékařská zpráva byla použita jako podklad pro znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví dětská gynekologie.

Dle protokolu o ohledání místa činu včetně plánku a přiložené dokumentace byly v bydlišti obžalovaného ml. zajištěny následující stopy. V ložnici rodičů stopy pachové (na ploše lůžka vlevo blíže ke dveřím a na ploše lůžka vpravo) a stopy věcné (napínací prostěradlo, povlak přikrývky vlevo, povlak přikrývky vpravo, povlak podhlavníku vlevo, povlak podhlavníku vpravo, povlak polštáře vlevo, povlak polštáře vpravo). V prostoru dětského pokoje na ploše lůžka zajištěna stopa pachová, dále stopy věcné (napínací prostěradlo, povlak přikrývky, povlak malého polštářku – podhlavníku, povlak polštáře, tričko, prázdná plastová láhev, skleněná láhev se zbytkem načervenalé tekutiny). O odběru pachových stop byl sepsán též protokol.

Z protokolů o vydání věci a usnesení o vrácení věci je patrné, že pro účely trestního řízení N B vydala tričko, poškozená L K bavlněné tílko červené barvy s růžovými lemy a obrázkem nohou, bavlněné tílko bílé barvy s růžovými lemy a obrázky včelek na obou stranách tílka, podprsenku modré barvy, bílé spodní kalhotky s vyobrazením světle fialových šálků, na pravém boku roztržené, legíny černé barvy a svetřík bez zapínání černé barvy.

Z protokolu o prohlídce těla poškozené včetně přiložené fotodokumentace vyplývá, že byl u poškozené zjištěn a zadokumentován hematom velikosti 2x3 cm na pravé straně krku pod ušním boltcem a hematom velikosti 1,5x1,5 cm na levé straně krku pod ušním boltcem. Dále byl poškozené odebrán vzorek slin a proveden výtěr zpod nehtů.

Z protokolů o odběru pachového vzorku je patrné, že byly obžalovanému ml., P D a poškozené odebrány pachové vzorky z levého a pravého boku. Ze záznamů o provedeném odběru vzorků určených jako srovnávací materiál vyplývá, že byly obžalovanému ml., P D, poškozené, V Š, V Š, S S, S S a N B odebrány biologické vzorky.

Z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví biologie byla zjištěna v rozkroku spodních kalhotek poškozené nažloutlá skvrna s pozitivní reakcí zkoušky na přítomnost prostatického specifického antigenu, přítomnost spermií se však prokázat nepodařilo.

Z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví genetika byl prokázán profil DNA obžalovaného ml. z plošného stěru z napínacího prostěradla z lůžka postele dětského

pokoje i na stěru povlaku z malého polštářku. Profil DNA poškozené byl zjištěn z vlasů na povlaku malého polštářku – podhlavníku nalezeného na lůžku v dětském pokoji.

Z odborného vyjádření z oboru metoda pachové identifikace, jakož i z protokolu o provedení pachové identifikace včetně příloh byla potvrzena pachová shoda pachu obžalovaného ml. s pachem v ložnici na lůžku vlevo blíže ke dveřím a na ploše lůžka v dětském pokoji. Taktéž byla potvrzena pachová shoda mezi pachem poškozené a pachem nalezeným v ložnici na lůžku vpravo blíže k oknu.

Z příloh úředního záznamu o záloze facebookového profilu poškozené L K, kterými je komunikace v období, které by mohlo mít souvislost s projednávaným skutkem je patrné, že poškozená toho odpoledne, kdy se skutek stal, komunikovala s R D a P H. Ze způsobu vyjadřování je zřejmé, že poškozená mohla psát v opilosti. Mimo jiné R D psala: „Počkej, lásko, teď mě jde mrdat.“ Dále zmiňuje obžalovaného. V komunikaci z dalších dnů s výše zmíněnými i dalšími osobami, se poškozená svěřuje se svými zážitky a pocity z kritického dne.

Z usnesení Okresního soudu v Mělníku o nařízení předběžného opatření, jakož i úředního záznamu policejního orgánu vyplývá, že byl obžalovaný ml. dne 1. června 2014 umístěn do Diagnostického ústavu Lublaňská 33, Praha 2. Usnesením ze 7. srpna 2014 pak rozhodl tentýž soud o povinnosti přemístění obžalovaného ml. do Výchovného ústavu Pšov, 441 01 Podbořany. Dne 25. září 2014 pak Okresní soud v Mělníku rozhodl o zastavení řízení o výchově nezletilého.

Ze zprávy Městského úřadu Mělník vyplývá, že má obžalovaný ml. záznam v evidenci přestupků, a to přestupku proti občanskému soužití podle § 49 odst. 1 písm. c), když dne 22. července 2012 obtěžoval SMS a MMS s nevhodnými výrazy E B. Za tento přestupek mu byla uložena sankce v podobě napomenutí a dále mu byla uložena povinnost úhrady nákladů řízení ve výši 1000,-- Kč.

Ze zprávy Policie ČR, Obvodní oddělení Mělník vyplývá, že bylo u obžalovaného ml. řešeno několik skutků s informací, že jde o problémového mladíka. Z úředního záznamu Policie ČR, Obvodní oddělení Milovice ze dne 7. prosince 2014 vyplývá, že byl obžalovaný ml. kontrolován hlídkou při řízení motorového vozidla, ačkoliv nebyl držitelem řidičského oprávnění skupiny B (vlastní řidičské oprávnění pro skupinu T). Při následné kontrole - test na přítomnost omamných a psychotropních látek - pak bylo zjištěno, že řídil motorové vozidlo pod vlivem amphetaminu.

Opisem z evidence rejstříku trestů bylo zjištěno, že obžalovaný ml. byl pravomocně odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Mělníku ze dne 10. září 2014, sp. zn. 14Tm 9/2014.

Z obsahu spisu Okresního soudu v Mělníku, sp. zn. 14Tm 9/2014, vyplývá, že rozsudkem ze dne 10. září 2014 byl obžalovaný ml. odsouzen pro provinění ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku a provinění výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku za skutek spočívající v tom, že dne 17. května 2014 v době kolem 00.30 hodin, v Mělníku, na [redacted], před prodejnou Kebabu, po předcházející slovní rozepři, fyzicky napadl poškozeného J[redacted] S[redacted] tak, že ho udeřil pěstí do nosu, čímž mu způsobil frakturu nosní kosti s vychýlením osy nosu mírně doprava, což si vyžádalo chirurgické ošetření s následnou dobou léčení do 29. května 2014. Za tato provinění bylo obžalovanému ml. uloženo úhrnné trestní opatření odnětí svobody v trvání tří měsíců, jehož výkon byl za současného vyslovení dohledu podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání dvanácti měsíců (rozsudek nabyl právní moci dne 10. září 2014).

Ze zprávy Městského úřadu v Mělníku, Odboru zdravotnictví a sociálních věcí, oddělení sociálně-právní ochrany ze dne 23. února 2015 bylo o obžalovaném ml. zjištěno, že dovršením osmnáctého roku věku byl ukončen jeho pobyt ve Výchovném ústavu Pšov, kde měl od září 2014 dlouhodobou propustku pro studijní účely. Zpočátku obžalovaný ml. docházel do školy řádně, i doma se choval podle dohodnutých pravidel. Za krátkou dobu však začal opět selhávat, ve svém volnu se toulal po venku a dopouštěl přestupků. Nadále je veden na Středním odborném učilišti v [redacted], zdárné ukončení tohoto oboru je nejisté. Jak se obžalovaný ml. měl sám vyjádřit, je mu to lhostejné. Z tohoto důvodu rodiče chtěli, aby syn školu ukončil a našel si zaměstnání. To však obžalovaný ml. odmítá. Měl by možnost si přivydělat i u otce v práci, o tuto možnost však též nemá zájem. Ve svém volném čase bývá doma nebo venku se svými kamarády, kteří sami inklinují k protiprávnímu jednání. S ohledem na uložení dohledu z rozsudku Okresního soudu v Mělníku, sp. zn. 14Tm 9/2014, ze dne 10. září 2014 má obžalovaný ml. docházet na Probační a mediační službu ČR. Na Probační a mediační službu dochází, někdy se omluví, spolupráce je však z jeho strany minimální.

Ze zprávy Městského úřadu v Mělníku, Odboru zdravotnictví a sociálních věcí, oddělení sociálně-právní ochrany ze dne 2. března 2015 bylo o poškozené L[redacted] K[redacted] zjištěno, že žije se svými rodiči a sestrou v [redacted]. Rodina s nimi dle potřeby spolupracuje. Ze strany OSPOD byla poškozené nabídnuta v červnu 2014 pomoc psychologa, která byla využita, zůstalo ovšem pouze u jedné konzultace. Následně poškozená uvedla, že celou věc nechce stále otevírat, chce na ni zapomenout. Dle aktuální zprávy školy se chová spíše pasivně, její prospěch se však zlepšil, na vysvědčení měla vyznamenání. Ve škole nemá problémy. Je uzavřenější, užší kontakty ve třídě nemá.

Z úředních záznamů včetně příloh ze dne 31. května 2014 a ze dne 1. června 2014 vyplývá, že dne 31. května 2014 bylo OOP Mělník v 17.18 hodin přijato oznámení o podezření ze znásilnění poškozené. Po provedení hlídkové činnosti byl obžalovaný ml. zastižen v ul. Bezručova u terasového parkoviště a P[redacted]D[redacted] v ul. Pod Vrchem u vchodu do gymnázia. U obou byla poté na OOP Mělník provedena dechová zkouška na alkohol – u obžalovaného ml. s negativním výsledkem, u P[redacted] D[redacted] s naměřenou hodnotou 0,45 promile alkoholu v dechu (v 17.53 hodin). Dechové zkoušce se podrobila i poškozená L[redacted] K[redacted] s naměřenou hodnotou 1,22 promile alkoholu v dechu (v 20.16 hodin).

Při hodnocení provedených důkazů jednotlivě i v jejich souhrnu ve smyslu ustanovení § 2 odst. 6 trestního řádu a při právní kvalifikaci zjištěného skutkového děje se soud dále řídil zejména následujícími úvahami:

Jak již soud zmínil, je přesvědčen, že shromážděný důkazní materiál poskytuje dostatečný podklad pro spravedlivé rozhodnutí, a že provedené důkazy ve svém souhrnu jednoznačně usvědčují obžalovaného ml. ze spáchání zjištěného skutkového děje uvedeného ve výroku rozsudku. Znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, klinická psychologie a sexuologie vylučuje, že by obžalovaný ml. jednal ve stavu, kdy nebyla dána jeho trestní odpovědnost. Jeho příčetnost i rozumová a mravní vyspělost odpovídaly tomu, aby mohl z forenzního hlediska rozpoznat společenskou škodlivost svého jednání a své jednání ovládat. Pokud ve stížnosti proti usnesení o zahájení trestního stíhání uvádí, že v důsledku předchozí konzumace alkoholu mohly být jeho rozpoznávací a ovládací schopnosti vymizelé, soud na podkladě provedených důkazů konstatuje, že tomu tak být nemohlo, když byl již výsledek jeho dechové zkoušky na alkohol toho dne negativní. Ani další důkazy nesvědčí tomu, že by obžalovaný ml. provinění spáchal ve stavu nepříčetnosti, kterou si přivodil vlivem návykové látky. Hovořit se v této souvislosti nedá ani o příčetnosti zmenšené. Soud ve skutkové větě rozsudku, oproti obžalobě, zpřesnil, že ke skutku došlo v době mezi 15.40 a 17.00 hod. Při tomto zpřesnění soud vycházel z výpisu z internetové komunikace poškozené, která probíhala ještě po 15.30 hod.

Výpovědi jednotlivých svědků se v určitých ohledech liší. Tyto odlišnosti jsou dle názoru soudu způsobeny též tím, že někteří ze svědků byli pod vlivem alkoholu, těhotná

N B byla po tom, co viděla mezi obžalovaným ml. a jinými dívkami intimnosti, v labilním rozpoložení. V neposlední řadě byla situace uvnitř bytu poněkud nepřehledná v tom ohledu, že jednotliví zúčastnění o všem, co se tam děje a kdo je přítomen v jaké místnosti, nemohli vědět. V době, kdy k samotnému činu došlo, byly na místě činu přítomny pouze tři osoby – poškozená, obžalovaný ml. a P D. Obžalovaný ml. skutek tak, jak je popsán v obžalobě, v přípravném řízení popřel. Jeho výpověď má znaky účelovosti. V průběhu hlavního líčení nevypovídal - neuvedl nic, čím by mohl zpochybnit věrohodnost důkazů svědčících proti němu. P D vypovídal v průběhu trestního řízení rozporně. Z jeho výpovědí je patrná snaha vyhnout se případnému trestnímu stíhání vlastní osoby, a to i s ohledem na skutečnost, že byl v počátečním stadiu trestního řízení osobou podezřelou. Takováto výpověď je v podstatě výpovědí lživou a nepoužitelnou. Jedinou další přímou svědeckou výpovědí je pak výpověď poškozené, kterou soud považuje za stěžejní důkaz. Poškozená dle názoru soudu, tak jak ji vnímal s ohledem na základní zásady trestního řízení, vypovídala k věci bezprostředně a pravdivě, zhodnotila svoje prožitky, obžalovanému ml. se nesnažila nijak uškodit. V rozrušení se poškozená spontánně svěřila přátelům, aniž by chtěla podávat trestní oznámení. Její výpověď zůstávala v zásadě konzistentní po celou dobu trestního řízení. To, že si svědkyně některé části děje nepamatovala, je důsledkem její snahy zapomenout - vytěsnit nepříjemný zážitek z paměti a též vlivu alkoholu, když dle znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie ovlivnění alkoholem dosahovalo opilosti těžké. Prospěch poškozené ve škole se zhoršil. Dle výpovědí svědků P H a R D se po této události nechovala tak, jako dříve, byla uzavřenější, měla obavy, zda nebude terčem posměchu. To vše odpovídá tomu, že byla poškozená tím, co se stalo, traumatizována. Naopak nic nenasvědčuje tomu, že by si celý průběh děje sofistikovaně vymyslela. Též znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinická psychologie dokládá, že výpověď poškozené obsahuje kritéria pro věrohodnost v přijatelné míře, výpověď vychází z epizodické paměti, neobsahuje sklon ke konfabulacím. Přítomnost duševní poruchy či choroby znalci zjištěna nebyla. Dalšími důkazy podporujícími závěr soudu jsou znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví dětská gynekologie a lékařská zpráva o vyšetření poškozené. Ty dokládají, že zranění, která poškozená utrpěla, odpovídají mechanismu, který poškozená popsala tak, jak je uveden ve skutkové větě výrokové části rozsudku. Objektivní stránka skutkové podstaty trestného činu byla prokázána. Je zcela nepochybnou skutečností, že obžalovaný ml. poškozenou násilím donutil k pohlavnímu styku provedenému způsobem srovnatelným se souloží.

Subjektivní stránka skutkové podstaty trestného činu, tedy zejména zavinění ve formě úmyslu je dána taktéž. Úmyslné zavinění je dle § 15 odst. 1 trestního zákoníku založeno na složce vědomé a složce volní. U přímého úmyslu (§ 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku) pachatel věděl, že způsobem uvedeným v trestním zákoně poruší nebo ohrozí zájem chráněný trestním zákonem, a chtěl takové porušení nebo ohrožení způsobit. V případě úmyslu nepřímého pachatel věděl, že svým jednáním může trestním zákonem vyžadované porušení nebo ohrožení zájmu chráněného trestním zákonem způsobit, a pro případ, že je způsobí, byl s tím srozuměn. Složka vědění obsahuje u pachatele představu rozhodných skutečností alespoň jako možných a rozdíl je v odstupňování volní složky zahrnující chtění (úmysl přímý) a srozumění (úmysl nepřímý). Z hlediska úmyslu je nutné v takovémto případě vycházet z okolností, za jakých ke skutku došlo. Zavinění je výslednicí mj. i osobních vlastností pachatele, a lze proto také z nich na formu zavinění usuzovat (viz 41/1976 Sb. rozh. tr.). Obžalovaný ml. je již od dětských let osobou problémového chování, inklinující k protiprávnímu jednání, jak je i patrno z provedených listinných důkazů. Dle závěrů znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, klinická psychologie a sexuologie se u něho projevuje zvýšená impulzivita a obtíže s kontrolou chování. Do bytu obžalovaného ml. přišly opilé dívky, které byly benevolentní k jistým intimnostem, k nimž ze strany mladíků vůči nim docházelo. Obžalovaný ml. se, veden úmyslem dosažení pohlavního uspokojení, nedokázal kontrolovat, využil této situace a šel až za hranici toho, co byla poškozená ochotna akceptovat. Na její verbální obranu i snahu bránit se rukama, kdy jej odstrkovala a legíny a kalhotky si při jeho stahování opakovaně natahovala, nijak nereagoval. Ve vztahu ke spáchanému skutku šlo tedy o úmysl přímý.

Trestného činu znásilnění podle § 185 odst. 1 trestního zákoníku se dopustí ten, kdo jiného násilím nebo pohrůžkou násilí nebo pohrůžkou jiné těžké újmy donutí k pohlavnímu styku, nebo kdo k takovému činu zneužije jeho bezbrannosti. Za násilí se dle ustálené soudní praxe (viz např. rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, sp. zn. 11Tdo 294/2014) považuje *„použití fyzické síly ze strany pachatele za účelem překonání nebo zamezení vážně míněného odporu znásilňované osoby a dosažení pohlavního styku proti její vůli. Není nezbytné, aby poškozená osoba kladla zřejmý fyzický odpor. Postačuje, pokud pachateli musela být zjevná nevole této osoby s jeho jednáním.*“ Znak násilí naplněn byl, neboť - jak již bylo zmíněno výše - obžalovaný ml. na projev nevole poškozené, dokonce snahu se fyzicky bránit, nijak nereagoval, a ve svém protiprávním jednání pokračoval. Donucením je překonání vážně míněného odporu osoby poškozené nebo její podlehnutí při seznání beznadějnosti kladení

odporu, s ohledem na to, že jí pachatel za použití násilí nebo pohrůžky násilí nebo pohrůžky jiné těžké újmy nedal žádnou možnost odpor projevit (srov. ŠÁMAL, P. a kol.: Trestní zákoník II. Zvláštní část (§ 140 - § 421). Komentář. 2. vydání Praha: C. H. Beck, 2012, str. 1838). V tomto případě šlo o překonání vážně míněného odporu poškozené, když svůj nesouhlas s jednáním obžalovaného ml. dala jasně najevo. Okrajově soud ještě podotýká, že skutečnost, že z provedeného dokazování není zřejmé, zda šla do ložnice rodičů poškozená ovlivněná alkoholem dobrovolně či ne, když si sama toto již nepamatuje, není pro jeho rozhodnutí relevantní. Z následného průběhu děje je zcela zřejmé, že jednání, které je předmětem trestního řízení, bylo násilné. Pohlavním stykem se rozumí jakýkoli způsob ukájení pohlavního pudu na těle jiné osoby, ať stejného či odlišného pohlaví (srov. ŠÁMAL, P. a kol.: Trestní zákoník II. Zvláštní část (§ 140 - § 421). Komentář. 2. vydání Praha: C. H. Beck, 2012, str. 1836-1837). Ustanovení § 185 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku je kvalifikovanou skutkovou podstatou, která dopadá na pachatele, který se dopustí činu uvedeného v odstavci 1 souloží nebo jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží. Za jiný pohlavní styk provedený způsobem srovnatelným se souloží je dle konstantní judikatury (např. rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 7Tdo 841/2010, sp. zn. 7Tdo 1205/2012-26) považován „*takový pohlavní styk, který je obdobou soulože. Přitom podstatou soulože je spojení pohlavních orgánů muže a ženy. V případě jiného obdobného pohlavního styku pak nedochází ke spojení pohlavních orgánů muže a ženy. Pro tyto případy je charakteristické to, že pohlavní orgán jedné strany uvedeného spojení je nahrazen jinou částí těla. Jedná se tak o případy, kdy pohlavní orgán muže místo spojení s pohlavním orgánem ženy je zasouván do jiných částí těla ženy (např. do úst, konečníku či podpaží, vkládán ženě do ruky za účelem tření apod.). Na druhé straně jsou obdobným pohlavním stykem i případy, kdy s pohlavním orgánem ženy jsou místo pohlavního orgánu muže spojovány jiné části těla (např. ústa, jazyk či zasouvané prsty, nebo kdy pachatel do pohlavního orgánu ženy zasouvá nějaký předmět).“ „Pohlavní styk při tomto základním vymezení zahrnuje širokou škálu činností jako např. soulož (coitus) a jiné pohlavní styky provedené způsobem srovnatelným se souloží, tj. zejména orální pohlavní styk (felaci či cunilinctus), anální pohlavní styk (coitus analys), zasouvání prstů nebo jiných předmětů do ženského pohlavního ústrojí, zejména pokud napodobují pohyby pohlavního údu ve vagíně ženy, event. jiné způsoby srovnatelného použití předmětů sloužících jako náhražky mužských či ženských pohlavních orgánů.“* Toto stanoví i odborná literatura, viz komentář autorů ŠÁMAL, P. a kol.: Trestní zákoník II. Zvláštní část (§ 140 - § 421). Komentář. 2. vydání Praha: C. H. Beck, 2012, str. 1836-1837. S názorem obhajoby, že jednání nedosáhlo takové

intenzity, aby odpovídalo této kvalifikované skutkové podstatě, se soud nemohl ztotožnit, neboť jak vypověděla poškozená, kromě samotného zasouvání prstů do jejího přirození jimi obžalovaný ml. uvnitř jejího pohlavního ústrojí pohyboval. Došlo tedy k napodobování pohybů pohlavního údu uvnitř přirození ženy. Jak uvedla znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví dětská gynekologie, pocit bolesti poškozené by se mohl shodovat se vznikem zhmoždění, které odpovídá působení násilí v místě s nalezeným zhmožděním. Pokud vůbec k takovému zranění došlo, určitá intenzita být vyvinuta musela. To vše odpovídá tomu, že o pouhém osahávání s krátkodobým, povrchním vniknutím, nemůže být řeč. Poškozená byla po činu uzavřenější, měla obavy z posměchu okolí, zhoršil se její prospěch ve škole. Při výpovědi v hlavním líčení uvedla, že na ní skutek nezanechal žádné trvalé následky. Vzhledem k okolnostem to však pro ni musel být mimořádně nepříjemný zážitek, tím spíše, když šlo o sexuálně nezkušenou osobu.

Obžalovaný ml. se dopustil též kvalifikované skutkové podstaty obsažené v ustanovení § 185 odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, neboť čin spáchal na osobě mladší patnácti let, tedy za okolnosti odůvodňující použití vyšší trestní sazby. Pachatel nemusí znát věk poškozené, postačuje, že s ohledem na okolnosti a své osobní poměry o tom, že je poškozená osobou mladší patnácti let, vědět měl a mohl. Tedy ve vztahu k této okolnosti postačí zavinění z nedbalosti podle § 16 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku. Jestliže ovšem poškozená obžalovanému ml. sdělovala den před skutkem, že navštěvuje školu na „[redacted]“ - nachází se zde Základní škola [redacted], je zřejmé, že obžalovaný ml. byl přinejmenším srozuměn s tím, že poškozená dosud nedosáhla věku patnácti let, a to tím spíše, že svědek P[redacted] V[redacted] vypověděl, že se jej obžalovaný ml. den před předmětnou událostí dotazoval na věk poškozené, k čemuž mu výslovně sdělil, že jí je 14 roků (i další svědecké výpovědi naznačují, že si byl obžalovaný ml. věku poškozené vědom) – u obžalovaného ml. tedy šlo přinejmenším o nepřímý úmysl, jak jej stanoví ustanovení § 15 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku.

Pro úplnost soud i poznamenává, že případnou trestnou činností či součinností původně též podezřelého P[redacted] D[redacted] se s ohledem na obžalovací zásadu, jakožto jednu ze základních zásad trestního řízení zakotvenou v platné právní úpravě v ustanovení § 2 odst. 8 trestního řádu (trestní stíhání před soudy je možné jen na základě obžaloby podané státním zástupcem - na původně podezřelého P[redacted] D[redacted] obžaloba podána nebyla), nezabýval.

Rozpětí trestní sazby § 185 odst. 3 trestního zákoníku činí pět až dvanáct roků. Dle ustanovení § 31 odst. 1 zákona č. 218/2003 Sb. se trestní sazby odnětí svobody stanovené v trestním zákoníku u mladistvých snižují na polovinu, přičemž však horní hranice trestní sazby nesmí převyšovat pět let a dolní hranice jeden rok. Podle § 31 odst. 2 zákona č. 218/2003 Sb. nepodmíněné odnětí svobody může soud pro mládež mladistvému uložit jen tehdy, jestliže by s ohledem na okolnosti případu, osobu mladistvého nebo předchozí použitá opatření uložení jiného trestního opatření zjevně nepostačovalo k dosažení účelu tohoto zákona. Podle § 33 odst. 1 zákona č. 218/2003 Sb. při podmíněném odsouzení mladistvého, nebo jeho podmíněném odsouzení k odnětí svobody s dohledem, stanoví soud pro mládež zkušební dobu na jeden rok až tři léta. Při úvaze o druhu opatření a jeho výši soud vycházel z obecných ustanovení týkajících se opatření ukládaných mladistvým, které stanoví ustanovení §§ 9 a 10 zákona č. 218/2003 Sb., dále pak §§ 24, 25 a §§ 31, 33 zákona č. 218/2003 Sb. Soud též postupoval, a to s ohledem na § 1 odst. 3 zákona č. 218/2003 Sb., podle zásad a hledisek vymezených v ustanovení §§ 37, 38 a 39 trestního zákoníku. Účelem opatření ukládaných mladistvému je především vytvoření podmínek pro sociální a duševní rozvoj mladistvého se zřetelem k jím dosaženému stupni rozumového a mravního vývoje, osobním vlastnostem, k rodinné výchově a k prostředí mladistvého, z něhož pochází, i jeho ochrana před škodlivými vlivy a předcházení dalšímu páchání provinění. Přihlíženo bylo k povaze a závažnosti spáchaného provinění, jakož i k osobním poměrům obžalovaného ml., k jeho rodinným poměrům i k dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy.

Pokud jde o povahu a závažnost provinění, tyto jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za jakých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem. Svým činem se obžalovaný ml. dotkl společensky chráněné hodnoty, kterou je svobodné rozhodování člověka o svém pohlavním životě. Jeho čin byl tím závažnější, že tak učinil u poškozené mladší patnácti let, sexuálně nezkušené. Přestože čin neměl pro poškozenou (dle jejího vyjádření) trvalých následků, byl to pro ni nesporně velice nepříjemný zážitek, který ji po jistou dobu psychicky omezil v běžném způsobu života. Z výpovědi znalkyně MUDr. Uhlíkové navíc vyplývá, že nelze do budoucna vyloučit projev tohoto traumatického zážitku na osobnosti poškozené.

K okolnostem, za jakých byl čin spáchán, je nezbytné zmínit vliv alkoholu na poškozenou v tom směru, že byla zprvu svolná k důvěrnostem, k nimž vůči ní ze strany

obžalovaného ml. docházelo, avšak před vlastním skutkem v ložnici i přes opilost dala dostatečně najevo svůj nesouhlas a obžalovaný ml. pak jednoznačně jednal protiprávně. Ze strany obžalovaného ml. šlo o situačně podmíněné jednání - nikoli plánované, promyšlené, na němž se vedle konkrétní situace podílely i jeho osobnostní rysy. Obžalovaný ml. byl veden pohnutkou dosažení pohlavního uspokojení. Míru jeho zavinění zvyšuje spáchání činu v přímém úmyslu. K tíži obžalovaného ml. je nutné přičíst i přitěžující okolnost podle § 42 písm. n) trestního zákoníku, neboť se dopustil více provinění (znásilnění, ublížení na zdraví a výtržnictví).

Jako polehčující okolnost nemohla být brána v úvahu projevená lítost, neboť se obžalovaný ml. neomluvil, ani jiným způsobem nad svým činem žádnou lítost neprojevil. Ve prospěch obžalovaného ml. nesvědčí ani jiná polehčující okolnost ve smyslu § 41 trestního zákoníku.

V souladu s ustanovením § 39 odst. 1 trestního zákoníku soud hodnotil i poměry obžalovaného ml., jeho dosavadní způsob života i možnost jeho nápravy. Poměry obžalovaného ml. se rozumějí takové okolnosti týkající se osoby pachatele, které přímo nesouvisí se spácháním činu, mohou však ovlivnit úvahu o trestu. Jde o osobní a rodinné poměry, které existují při rozhodování soudu. K osobě obžalovaného ml. lze uvést, že je dosud svobodný, žije u svých rodičů. Je zapsán jakožto učeň Středního odborného učiliště [redacted], obor opravář zemědělských strojů. Ukončení tohoto oboru je však - s ohledem na jeho lhostejný přístup – nejisté. S jeho výchovou byly problémy již v dětství, kdy obžalovaný ml. z důvodu problémového chování pobýval ve výchovných zařízeních pro mládež a byl opakovaně hospitalizován na psychiatrii. Chybí u něho náhled na své jednání a sebekritika. Znalci z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinická psychologie u obžalovaného ml. shledali impulzivitu a nesocializovanou poruchu osobnosti. Obžalovaný ml. opakovaně porušuje právní normy. Po právní moci rozsudku Okresního soudu v Mělníku – soudu pro mládež se opět dopustil protiprávního jednání, když řídil osobní auto, ačkoliv není držitelem příslušného řidičského oprávnění (ve vozidle se nacházely další čtyři osoby), a to navíc pod vlivem návykové látky. Prognóza jeho resocializace je podle znalců nejistá, když zde působí řada negativních faktorů. Mezi pozitivní resocializační faktory znalci řadí funkční rodinné zázemí, kdy jeho rodiče projevují enormní snahu pomoci synovi a podpořit jeho posun směrem k řádnému životu, což bylo patrné i z jejich stálé přítomnosti při projednání předmětné věci, a jeho inteligenci, jež je v pásmu průměru, proto by měl být schopen své

jednání rozumem korigovat. Znalci vyjádřili svůj názor, že navzdory skutečnosti, že přes všechnu snahu jeho okolí selhává jakékoliv výchovné působení na obžalovaného ml., lze akcentovat vzhledem k věku obžalovaného ml. a pozitivním resocializačním faktorům resocializační charakter případně uloženého opatření.

V souladu s ustanovením § 43 odst. 2 trestního zákoníku soud ukládal trestní opatření souhrnné, neboť obžalovaný ml. spáchal více provinění, a to dříve, než byl soudem prvního stupně vyhlášen odsuzující rozsudek za jeho jiné provinění. V takovém případě se souhrnné trestní opatření ukládá podle toho ustanovení, které se vztahuje na provinění z nich nejpřísněji trestné a uložené trestní opatření nesmí být mírnější, než trestní opatření uložené rozsudkem dřívějším. Soud zrušil výrok o trestním opatření z rozsudku Okresního soudu v Mělníku – soudu pro mládež ze dne 10. září 2014, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

Po zhodnocení všech uvedených poznatků relevantních pro ukládání opatření dospěl soud k závěru, že bude pro obžalovaného ml. odpovídajícím opatřením souhrnné trestní opatření odnětí svobody při spodní hranici v trvání 18 měsíců podmíněně odložené na zkušební dobu v trvání tří roků s dohledem (touto cestou bude chování obžalovaného ml. v průběhu zkušební doby průběžně podrobněji sledováno a hodnoceno). Zkušební dobu v maximální možné výši soud považuje za nezbytnou, neboť zohledňuje všechna kritéria pro ukládání trestního opatření, když odpovídá i hlediskům účelu opatření. Soud je přesvědčen, že uloženým opatřením dostatečně zohlednil všechny okolnosti svědčící ve prospěch obžalovaného ml. Uložení mírnějšího trestního opatření by dle názoru soudu již nebylo přiměřené.

Splnění zákonných podmínek pro uložení ochranného opatření v podobě ochranného psychiatrického ambulantního léčení s nutností dodržovat abstinenci od návykových látek, s výjimkou tabáku soud neshledal. Ochranné léčení je možné uložit za splnění podmínek ustanovení § 99 trestního zákoníku. U obžalovaného ml. nebyl prokázán vliv užívání návykové látky na předmětné trestní jednání, jakožto podmínky stanovené v ustanovení § 99 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku. S ohledem na vyjádření znalců nejsou splněny ani podmínky § 99 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, neboť dle znalců pobyt obžalovaného ml. na svobodě není nebezpečný – hypoteticky by mohl být pouze v případě ovlivnění alkoholem,

jinou návykovou látkou (vlivem alkoholu dochází u osob se sklonem k impulzivitě, hyperaktivitě a s poruchami chování ke snížení zábran) nebo v případě emočního napětí. Za takové situace je vyšší riziko nepředvídatelného nebo nepřiměřeného chování. Obžalovaný ml. s uložením ochranného psychiatrického ambulantního léčení nesouhlasil s tím, že podmínky pro jeho uložení nejsou dány, neboť není závislý na návykových látkách, přičemž v dané trestní věci šlo o nahodilé situační jednání.

Uložené trestní opatření by pro obžalovaného ml. mělo být posledním varováním, aby si uvědomil, že způsob jeho života není správný. Obžalovaný ml. nedbá veškerých snah o výchovné působení na něho. Soud ještě dává obžalovanému ml. šanci fakticky prokázat, že si z proběhnuvšího trestního řízení vzal ponaučení a v budoucnu se vyhne dalšímu trestnímu jednání a po všech stránkách povede řádný život. Bude-li tomu tak, soud po uplynutí zkušební doby vysloví, že se osvědčil – nebude-li tomu tak, soud rozhodne, a to popř. již během zkušební doby, že trestní opatření odnětí svobody podmíněně odložené na zkušební dobu s dohledem vykoná.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze – soudu pro mládež prostřednictvím Krajského soudu v Praze – soudu pro mládež. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku; obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká; zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci; poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně podle § 251 tr. řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrno, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části,

ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Právo odvolání nemají již ty oprávněné osoby, které se ho výslovným prohlášením před soudem vzdaly.

V Praze dne 9. března 2015

Za správnost vyhotovení:
Ivana Benátská

JUDr. Stanislav ČERNECKÝ, v. r.
předseda senátu